

DECIZIA CIVILA NR. 676
Sedinta publica din 12 septembrie 2007

PRESEDINTE: xxxx
JUDECATOR:xxxxx
JUDEEATOR:xxxxx
GREFIER:xxxxxx

S-a luat in examinare recursul declarat de parata Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Xxxx impotriva Sentintei Civile nr. xxx/12.05.2007, pronuntata de Tribunalul Xxxx, in dosarul nr. xxx/xxx/2006, in contradictoriu cu reclamanta intimata S.C. XXXX S.R.L., si paratul intimat D.G.F.P. Xxx – Activitatea de Inspectie Fiscala Xxx, avand ca obiect contestatie act administrativ.

La apelul nominal se prezinta consilier juridic xxxx, in reprezentarea paratei recurente si a paratului intimat, lipsa fiind reclamanta intimata.

Procedura de citare este legal indeplinita.

S-a facut referatul cauzei de catre grefierul de sedinta, dupa care, nemaifiind formulate alte cereri se acorda cuvantul, in sustinerea recursului.

Reprezentantul paratei recurente solicita respingerea recursului, pentru motivele expuse in scris.

CURTEA

Deliberand asupra recursului de fata constata urmatoarele:

Prin sentinta civila nr. xxx din 2 mai 2007, pronuntata de Tribunalul Xxx, in dosar nr. xxx/xx/2006, s-au respins exceptiile invocate de parata, D.G.F.P. Xxx, Serviciul Solutionare Contestatii si Activitatea de Inspectie Fiscala Xxx a judetului Xxx

A admis in parte, actiunea in contencios fiscal formulata de reclamanta S.C. XXX S.R.L. si a anulat in parte Decizia privind solutionarea contestatiei nr. xxx/12.08.2005, Decizia de impunere nr. xxx/07.06.2005 Dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. xxx/07.06.2005 si Raportul de inspectie fiscala incheiat la 06.06.2005, mentinand obligatia reclamantei de plata a sumei de xxx lei vechi cu titlu de TVA suplimentara (in cuantum de xxx lei vechi), majorari de intarziere si dobanzi pentru TVA suplimentara (in cuantum de xxx lei vechi), penalitati de intarziere pentru TVA suplimentara (in cuantum de xxx lei vechi) si din evidenta pentru TVA suplimentara (in cuantum de xxx lei vechi)la care se vor calcula dobanzile si penalitatile de intarziere aferente sumei datorate, fara cheltuieli de judecata.

Pentru a pronunta aceasta sentinta, instanta a retinut urmatoarele:

A constatat ca prin actiunea in contencios administrativ inregistrata la xxxx 2005 reclamanta SC XXXX SRL a chemat in judecata pe paratele D.G.F.P. Xxx – Serviciul Solutionare Contestatii precum si Activitatea de Inspectie Fiscala xxx și a solicitat anularea Deciziei nr. xxx/12.08.2005, pentru soluționarea contestațiilor petentei formulate împotriva Deciziei de impunere nr. xxx și a Dispoziției privind măsurile nr. xxx ambele din 7.06.2005 precum și a Raportului de inspectie fiscală încheiat la 6 iunie 2005.

De asemenea, a solicitat exonerarea sa de plata obligației de plată a sumei de xxxx lei reprezentând xxxx lei TVA suplimentară și xxxx lei obligațiun accesorii, majorări, dobânzi și penalități de întârziere.

In motivarea cererii, reclamanta a arătat că suma de xxx lei reprezentând TVA suplimentară ca urmare a transporturilor de mărfuri din import nu este datorată, activitatea economică de transport internațional fiind scutită de plata TVA.

De asemenea, reclamanta nu datorează TVA suplimentară în cuantum de xxxx lei întrucât a fost calculat de pârâtă pentru activitatea sa de transport de mărfuri în sistem lohn, ori pentru operațiunile de perfecțiune activă de mărfuri operează scutirea prevăzută de art. 12 litera a din Legea nr. 345/2002.

Nedatorându-se sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară, nici plățile accesorii acesteia, compuse din majorări, dobânzi și penalități pentru plata cu întârziere, nu sunt datorate.

Prin intampinare (fila 28 dosar fond) parata a solicitat respingerea actiunii in contencios fiscal in temeiul exceptiilor de inadmisibilitate si de lipsa a plangerii prealabile fata de dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala nr. Xxx din 7 iunie 2005. Astfel parata a considerat ca Raportul de inspectie fiscala incheiat de Activitatea de Control Fiscal Xxx la 6 iunie 2005, nu este un act fiscal producator de efecte juridice si ca numai decizia de impunere, care este titlu de creanta si care a fost atacata de petenta are calitate de act unilateral supus procedurii de contestare in instanta

Referitor la exceptia lipsei plangerii prealabile parata a sustinut ca dispozitia mentionata nu a fost contestata de petent prin contestatia inregistrata la Agentia Natonala de Administrare Fiscala – D.G.F.P. Xxx sub nr. xxxx din 7 mai 2005, cand s-a inregistrat contestatia cu privire la Raportul de inspectie fiscala si la Decizia de impunere, si ca organul careia s-a adresat reclamanta nu are competenta solutionarii plangerii inmptriva Dispozitiei nr. xxx/2005.

Prin încheierea din 26 ianuarie 2006 (filele 123 - 124) instanța a respins cele două excepții ca neîntemeiate astfel că s-a reiterat în considerentele sentinței cele menționate.

Excepția privind inadmisibilitatea contestației Raportului de inspecție fiscală este neîntemeiată deoarece Raportul de inspecție fiscală din 6 iunie 2005 este actul administrativ fiscal care stă la baza emiterii Deciziei de impunere nr. xxxx din 7 iunie 2005 și are efectul juridic de a stabili cuantumul plăților cu titlu de creanțe bugetare pe care le datorează reclamanta, astfel că decizia de impunere este un efect al obligativității valorificării Raportului de inspecție fiscală și acest act este contestat de reclamantă in condițiile art. 175 aliniatul 1 Cod procedură fiscală.

De altfel, art. 18 aliniatul 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, se referă la soluționarea de către instanță, în afară de cererile referitoare la actele administrative propriuzise și la cererile având ca obiect legalitatea actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării. In acest context a demonstrat deja că Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii deciziei de impunere, cât și a Dispoziției privind măsurile fiscale nr. xxxx/2005.

Cea de a doua excepție, este nefondată întrucât prin însăși decizia dată asupra contestației de către pârât nr. xxx/2005 se valorifică în mod contradictoriu contestatia reclamantei cu privire la dispozitia privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, declinandu-se competenta de solutionare a acesteia in favoarea Activitatii de Control Fiscal xxxx, dar si respingand-o in acelasi timp.

In consecință, prin această decizie asupra contestației pârâta a recunoscut implicit că procedura prealabilă sesizării instanței a fost urmată de catre reclamanta, în condițiile art. 175 Cod procedură fiscală cui privire la toate actele contestate in instanță.

Sub aspectul fondului, pârâta a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, întrucât transporturile de mărfuri importate sunt scutite de plata taxei pe valoarea adăugată numai în

condițiile în care se respectă de către transportator dispozițiile art. 30 aliniatul 1 litera a din H.G. nr. 598/2002 privind obținerea scutirii transportatorului auto este obligat să prezinte următoarele documente: contractul încheiat cu beneficiarul importator sau exportator, după caz, documentul de transport internațional sau copie a acestuia și copie a declarației vamale de import.

Pentru perioada de activitate controlată, respectiv 1 iunie 2002 - 31 decembrie 2003, pârâta nu a prezentat această documentație, astfel că datorează TVA suplimentar în cuantum de xxxx lei.

De asemenea, transportul mărfurilor efectuat de reclamantă în regim de perfecționare activă nu este o activitate scutită de plata TVA neexistând o dispoziție legală expresă în acest sens și pentru aceeași perioadă supusă controlului, reclamanta datorează TVA suplimentară în cuantum de xxx lei.

Obligațiile accesorii plății accesorii plăți TVA, sunt datorate pentru necalcularea și plata în termen a obligației principale.

Pentru soluționarea cauzei partile au depus raportul de inspecție fiscală, decizia de impunere, dispoziția privind măsurile dispuse de organul de control, cât și data asupra contestației, aceasta din urmă reținând justetea constatarilor organelor fiscale și respingând demersul administrativ al reclamantei.

Și contestația reclamantei împotriva dispoziției privind măsurile organelor de control nr. xxx/2005, a fost respinsă de activitatea de Control Fiscal prin Decizia de soluționare nr. xx din 14 septembrie 2005 (fila 106 dosar fond).

Instanța a dispus efectuarea unei expertize contabile care a stabilit că taxa pe valoarea adăugată suplimentară în cuantum de xxxx lei aferentă transporturilor de mărfuri importate efectuate de reclamantă în perioada 01 iunie 2002 - 31 decembrie 2003, este datorată în mod legal (f 76 dosar fond), întrucât pentru transporturile evidențiate de expertiză în tabelul de la f 73 - 76 dosar fond, reclamanta nu a putut prezenta toate documentele prevăzute de HG nr. 598/2002 și anume, contractul încheiat cu unitatea importatoare sau, după caz, cu casa de expediții, ori cu furnizorul din străinătate sau comenzile acestora, documentul de transport internațional sau, o copie a acestuia pentru casele de expediție și copie după declarația vamală de import.

În aceeași perioadă, reclamanta a efectuat servicii de transport mărfuri prelucrate în sistem lohn, pentru diferiți clienți, activitate care este scutită de taxa pe valoarea adăugată prin dispozițiile art. 12 al. 1 lit. a din Legea nr. 345/2002 raportat la dispozițiile art. 112 lit. a-c din Codul vamal.

Astfel, prelucrarea în România a materiei prime sau a unor mărfuri puse la dispoziție de un partener străin căruia i se livrează produsul finit obținut, este o operațiune economică vizată de dispozițiile legale menționate și considerată regim de perfecționare activă, operațiune expres scutită de la plata TVA.

Aceleași dispoziții legale amintite prevăd că se scutesc de la TVA și prestările de servicii direct legate de operațiunile cuprinse în art. 12 lit. a - f din Legea nr. 345/2002, transportul mărfurilor fiind o operațiune inclusă între acestea.

În consecință, reclamanta nu datorează taxa pe valoarea adăugată suplimentară în cuantum de xxxx lei.

Corespunzător acestor două concluzii, expertiza a diminuat și majorările de întârziere, dobânzile și penalitățile de întârziere, la care a fost obligată reclamanta, conchizând că obligațiile totale pe care trebuie să le onoreze sunt în sumă de xxx lei (f 87-88 dosar fond).

Ambele părți au formulat obiecțiuni la expertiza contabilă, însă prin răspunsul expertei, acestea au fost găsite nejustificate, concluziile raportului de expertiză fiind menținute în întregime.

Având în vedere dispozițiile art. 129 al. 5 Cod pr.civ. instanța a obligat-o pe reclamantă să procure documentația care să o îndreptățească la scutirea taxei pe valoarea adăugată menționată mai sus.

Astfel, reclamanta a depus începând cu pagina 129 - 531, declarații vamale de import, contracte de transport internațional de mărfuri încheiate sub condiția CNR, pe care experta le-a evaluat printr-un supliment la raportul inițial de expertiză, finalizat la 6 octombrie 2006 (f 585-601 dosar fond).

Actele depuse de reclamantă, au justificat că aceasta a efectuat transportul în perioada supusă controlului, pentru care i s-a putut aplica facilitatea scutirii de TVA, numai parțial, rămânând transporturi efectuate de reclamantă în perioada 1 iunie 2002 - 31 decembrie 2003 pentru care nu s-a prezentat documentație suficientă, în vederea scutirii de plata TVA și pentru care expertiza contabilă a calculat obligația suplimentară în sumă de xxx lei (f 591). La această obligație restantă, expertiza contabilă a calculat majorări de întârziere și dobânzi în cuantum de xxx lei și penalități de întârziere în cuantum de xxx lei.

Intre obligațiile de plată ale reclamantei mai sunt și majorările de întârziere și dobânzile pentru TVA evidențiată de reclamantă, dar neplătite la scadență, în cuantum de xxx lei precum și penalități de întârziere de xxx lei (f 601 dosar fond).

Concluziile suplimentului raportului de expertiză nu au fost contestate de către părți astfel că văzând justețea acestora cât și temeiurile legale care le fundamentează și care au fost menționate mai sus, sunt însușite de instanță, făcând parte din considerentele prezentei hotărâri.

După finalizarea verificărilor prin expertiza contabilă, reclamanta a invocat excepția de nelegalitate a art. 30 al.1 lit. a din HG nr. 598/2003, excepție care a fost soluționată de Curtea de Apel Timișoara, Secția Comercială și de Contencios Administrativ prin Sentința nr. 16/23.01.2007 pronunțată în dosarul nr. xxxx/xx/2006, în sensul respingerii sale.

În acest context, văzând că dispoziția legală menționată condiționează pe reclamantă să beneficieze de facilitatea scutiri de plata TVA, numai cu obligația depunerii cumulative a documentelor menționate și că reclamanta nu a îndeplinit această obligație decât parțial, va admite doar în parte contestația acesteia și va reține obligația de plată a reclamantei conform sumelor redate mai sus.

Prin notele de ședință depuse la 30 aprilie 2007 (fila 626 dosar fond), reclamanta solicitat exonerarea de plata sumei de xxxx lei noi, reținându-se obligația sa de plată pentru xxxx lei noi.

Reclamanta nu a solicitat plata cheltuielilor de judecată.

Impotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta D.G.F.P. xxxx și a solicitat modificarea în parte a sentinței, în sensul respingerii în totalitate a acțiunii formulate de reclamanta S.C. xxxx S.R.L. xxx.

În drept, recurenta și-a întemeiat recursul pe dispozițiile prevăzute de art. 304 punctul 9 din Codul de procedură civilă, susținând că hotărârea primei instanțe este lipsită de temei legal și a fost dată cu încălcarea dispozițiilor legale.

În legătură cu capătul de cerere privind TVA suplimentară aferenta transporturilor mărfii importate calculată datorită neprezentării documentelor justificative ale transporturilor, instanța de fond greșit a reținut că actele depuse de reclamantă au justificat că aceasta a efectuat transportul în perioada supusă controlului pentru care i s-a putut aplica facilitățile scutirii de TVA. Referitor la prezentarea de către reclamantă a unor documente suplimentare respectiv, declarații vamale de import, care nu au fost prezentate nici în timpul controlului și nici pe parcursul soluționării contestației și în baza cărora expertul contabil a recalculat TVA suplimentară datorată de către societate, aferentă transportului de mărfuri importate, recurenta consideră că instanța nu putea lua în considerare aceste acte, nefiind anexate în totalitate. În legătură cu capătul de cerere privind TVA suplimentară aferentă

transporturilor de mărfuri în sistem lohn, recurenta susține că prima instanță a reținut în mod greșit că operațiunile de transport de natura celor efectuate de reclamantă sunt scutite de TVA conform art. 12 aliniatul 1 litera a din Legea nr. 345/2002, raportat la dispozițiile art. 112 litera a - c din Codul Vamal, din moment ce transportul aferent importului în sistem lohn nu poate fi considerat o purtare de serviciulegata direct de operațiunile prevazute la litera a-c din Codul Vamal.

Recursul este nefondat.

Din examinarea hotararii instantei de fond, prin prisma criticilor formulate în recurs și din oficiu conform art. 306 aliniatul 2 Cod procedura civila, rezulta ca prima instana a retinut corect starea de fapt pe baza actelor și probelor de la dosar și în mod legal a admis în parte actiunea reclamantei și a anulat în parte actele administrativ fiscale incheiate de D.G.F.P. Xxx, mentinand obligatia reclamantei de plata a sumei de xxxx lei, cu titlu de TVA suplimentara, cu majorari de intarziere și dobanzi.

Criticile forrnulate de recurentă, prin motivele de recurs, sunt neîntemeiate în condițiile în care pentru soluționarea cauzei, pe lângă actele depuse la dosar, instanța a avut în vedere Concluziile Raportului de expertiză contabilă. Iar pârâta nu a solicitat efectuarea unei noi expertize contabile, în comisie formată de 3 experți contabili. Or, astfel cum a reținut corect prima instanță și practica judiciară, este constantă, rezultă că reclamanta a efectuat servicii de transport în sistem lohn, pentru diferiți clienți, activitate care este scutită de TVA prin dispozițiile art. 12 aliniatul 1 litera a din Legea nr. 345/2002, raportat la dispozițiile art. 112 litera a - c din Codul Vamal.

Aceleași dispoziții legale prevăd că se scutesc de la plata TVA și prestările de serviciu, legate direct de operațiunile cuprinse în art. 12 litera a - f din Legea nr. 345/2002, iar transportul mărfurilor - efectuat de reclamantă este o operațiune inclusă între acestea.

Rezultă din cele de mai sus că motivele de recurs Invocate de pârâtă sunt neîntemeiate, astfel că temeiul prevăzute de art. 312 punctul 1 din Codul de procedură civilă, instanța va respinge recursul declarat de pârâtă ca nefondat și va menține sentința tribunalului ca temeinică și legală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
D E C I D E:**

Respinge recursul declarat de parata D.G.F.P. Arad împotriva sentintei civile nr. xxxx din 2 mai 2007, pronuntata de Tribunalul Arad, în dosarul nr. xxx/xxx/2005.

Irevocabila .

Pronuntata în sedinta publica din 12 septembrie 2007.

PRESEDINTE

JUDECATOR,

JUDECATOR,

GREFIER,